

v idealnem, umišljenem svetu, kakoršnega bi v istini zaman iskal. Ali pa vse to res jako manjša vrednost knjige? Pomislimo le, komu je pisana in pa zakaj?! Ali se spominjate še onih srečnih časov, ko ste se zbrali v nedeljo popoldne okrog tople peči in ko je začel kateri izmed vas čitati glasno: »Žalost in veselje«, »Mater božjo dobrega sveta«, »Izdajalca«, ali kako drugo slično knjižico? Ali se še spominjate, kako vam je srce utripalo, kako se vam je v duši porodilo toliko lepih, plemenitih čustev in kako so vam lesketale v očesih svetle solze? In kolikokrat ste potem že kakovo knjigo, bolj pisano, čitali in vendar niso se vam vrnila ona čustva, ona slast. Ondaj je bilo vaše obzorje drugače, v vaši duši so še živele mnogobrojne pripovedke vaše babice, vi ste verjeli, da je bilo ono istinito in kdo bi vas osvedočil o protivnem? — Poudarjam zato, da je ta knjižica pisana

narodu, in njemu bode ugajala, da bi ne mogla boljše. Pisana je tako lepo, da so mi nehotе lesketale solze v očesih, ko sem jo čital, a to je tudi nekaj. A kaj pa še le narod, koliko tolažilnih mislij, koliko blažilnih besed bode našel v njej. Saj mu vendar pripoveduje o njegovih pradedih, o njih nadlogah in bedah, to prebravši bode trpel svoje bede ložje, češ, saj so še več trpeli njegovi očetje, a Bog jim je vendar pomagal. In kako lepo zmaguje v povesti krepost in nedolžnost, kako se povračuje zloba in hudobija! Res je povest malo preveč »idealizirana«, vendar saj ima narod tudi svoje ideale, od kod bi bile sicer njegove pripovedke in prelepe pesmi? Prav nič ne dvomim, da se bode knjižica tako priljubila narodu, kakor nobena do sedaj, in hvaležen bode vsak, posebno manje naobražen čitatelj društvu, ker mu jo je pre-skrbelo. A to je dovolj.

Raznoterosti.

Naše slike.

Med najslavnejše može sedanjega časa moramo šteti kardinala Lavigerie-ja, katerega kaže mala podoba na str. 360. Karol Marcijal Allemand Lavigerie se je rodil v Espritu (dep. Aire) na Francoskem dne 1. oktobra 1825. Svoje bogoslovne študije je dovršil v velikem semenišču St. Sulpice v Parizu, tam bil posvečen za mašnika in postal pozneje profesor cerkvene zgodovine na Sorbonni v Parizu. L. 1863. ga povzdignejo za škofa Nancyskega, l. 1867. pa za nadškofa Algirskega. Tu je začel delovati jako plodovito kot vrl višji pastir in velik civilizator med afričanskimi rodovi. Ustanovil je za Afriko dva redova, eden moški in drugi ženski. Ko so l. 1880. zopet ustanovili nadškofijo kartaško in primacijo afričansko, podelili so njemu to izredno čast ter l. 1882. (27. marca) tej pridružili še kardinalat. Še bolj je pa zaslovelo njegovo ime, ko je začel delovati v novejšem času na to, da bi se napravila križarska vojska proti groznemu suženjstvu. Prišel je tudi v glavna evropska mesta in navduševal poslušalce za tako vojsko. Ustanovili so se afričanski odbori, začeli so izhajati listi, ki delujejo v tem smislu, in sešla se je letos tudi protisuženjska konferenca v Bruselju. Reči se sme, da duša vsemu temu gibanju je kardinal Lavigerie.

Nadvojvoda Karol Ludovik, zaščitnik češke akademije znanosti in umetnosti. Tega nam

kaže druga naša slika. Nadvojvoda Karol Ludovik je brat našega presvetlega cesarja in se je rodil dne 30. julija 1833. Doslej je bil poleg drugega častni člen dunajske akademije; a ko se je ustanovila češka akademija, dal ji je za protektorja presvetli cesar svojega brata. V slavnostni seji dne 2. t. m. je bil sam navzoč v Pragi. Nadvojvoda je dal svoje sinove poučevati v češkem jeziku in tudi sam toliko umeva češko, da češko govori. Zanima se za češko napredovanje in zato so dobili bratje Čehi vnetega in blagega zaščitnika svoji akademiji.

Gojenci Marijaniški pred jaslicami. Ta izvirna slika nam kaže prizor iz božičnih iger, kakoršne so bile vsako leto v tukajšnjem Marijanišču. Prirejale so se s pomočjo nekaterih dobrotnic tudi žive slike, katere so gledalcem jako ugajale. Tako živo sliko je posnel fotograf in po fotografiji je tu prirejena v tisku. Okoli jaslje so se mično razstavili dečki večji in manjši. Večina jih moli, drugi se klanjajo z raznimi znamenji. Na desni strani vidiš glasbarja z liro in zgodovinopisca z listino; na isti strani so tudi trije modri iz jutrove dežele. Na levi pa daruje deček jagnje, tretji za njim je pastir, dalje tesar s pilo, na robu slike slikar; v sredi pod palmo pesnik z lovorjevim vencem v roki, in tam prav blizu jaslje moli angelj. Tako se vse klanja božjemu detetu in dete vse blagoslavlja. Vsa slika je razstavljena — kakor se lahko vidi — na gledališkem odru.

Cena: Za celo leto 2 gl.; za pol leta 1 gl. Uredništvo in upravnništvo je v Marijanišču.

Izdajatelj, lastnik in urednik **dr. France Lampe**. Tiskala »Katoliška Tiskarna« v Ljubljani.